

Maria, model d'esperança certa

Romà Casanova, bisbe de Vic

Al bell mig de l'agost tenim una gran festa mariana: l'Assumpció de la Mare de Déu. Fou l'any 1950 quan Pius XII proclamà com a dogma que Maria fou assumpta al cel en cos i ànima. Havien passat justament cinc anys des que la Segona Guerra Mundial s'havia acabat, amb els horrors de desfeta i mort en molts llocs del món, quan l'Església manifesta que l'esperança no solament no ha mort, sinó que a més tenim en Maria, la Mare del Senyor, un model d'esperança certa. La qui va confiar en el Senyor amb un cor ple de gràcia, essent fidel en el camí de la fe, participa, amb la plenitud de tot el seu ésser, cos i ànima, en la vida eterna i joiosa de Déu, pels mèrits del seu Fill mort i ressuscitat, esperança viva per a tota la humanitat.

L'Assumpció de Maria ens mostra que en Déu hi ha lloc per a tota la humanitat

En el Jubileu del 2025, en què ens acompanya el lema «Pellegrins d'esperança», farem bé de mirar Maria assumpta com a model d'esperança que no defrauda i consol del poble que camina, preguntant-nos què aporta al nostre camí la seva Assumpció. La primera resposta podria ser adonar-nos que en Déu hi ha lloc per a la persona humana; ell mateix és la casa amb moltes estances de la qual parla Jesús: *A casa del meu Pare hi ha lloc per a tots* (Jn 14,4). Déu és la casa de l'home. Tothom, sense cap distinció, té la casa pairal on pot trobar l'acolliment filial i la taula familiar. Contemplar la Mare de Déu a la casa del Pare no significa pas que ella s'hagi allunyat de nosaltres, sinó que, a l'inrevés, encara és més propera als seus fills i germans. Maria, unida totalment a Déu, té un cor tan gran que tota la creació pot entrar-hi. Així ho expressa el poble fidel amb la pregària adreçada a ella amb confiança, en tot lloc i en tota situació. La certesa de la intercessió de Maria parla del convenciment del seu cor tan gran.

Si hi ha lloc en Déu per a la humanitat, també hem d'afirmar que en la persona humana hi ha lloc per a Déu. Ho veiem clarament en Maria, l'Arca de l'Aliança, que porta la presència de Déu, com es fa palès en el relat de la visitació, en què Elisabet li diu: *Feliç tu que has cregut* (Lc 1,45). En nosaltres hi ha espai per a Déu. Aquesta presència divina en el nostre cor és cabdal per a trobar la llum que ens capacita per a caminar enmig de les alegries i tristeses de la vida. La porta que va obrir el cor de Maria a la presència de Déu és la fe. També l'espai de Déu en la nostra vida té en la fe la clau que pot obrir la porta del nostre cor.

